

Eestnisch

PEM 13145-8
Geislingen, 24.7.49. PR 10

Estonia-Tallinn
Estland-Tallinn
Eesti-Tallinn

Kallis hr. H. Rajamaa!

Pikema vaheaja järele võtan jälle
sule, et Teile mõned read kirjutuse
lõutures - ka Teilt teateid saada.

On ju Rastois meie pagulaspere vaimne toetrum,
seal kasvavad meie tähtsamat valituse liikmed,
õpetlased, kohtimehed, kunstnikud, kirjanikud,
piiskop jne., sealt tulevad ka tähtsamat alga-
tused meie üldrahvuslike ürituste alal,
mis meid kõiki huvitab. Rastois imkub läbi
rohkem teateid meie lükkustatud kodumaalt
otseelt, meil siin on ainukeks allikaks
sellel alal kodumaale tagariisöörduvad sõda
sõjavangid, kellele on siiski meie rahvas ja
meie olud võõrad. — Südamest kahju, et
meie parimat puja Rastois ei omanda leida
ühist keelt meie üldrahvuslike ühi-
mused, eriti meie keskesinduse ja valituse
moodustamisel; see on seda imelikum, et ei
ole praegu seisuste ja kihtide vaheseinu,
mis meid kodumaal lahutab, alame ühese-
gusa põgenikud, puuduvad alused erinemiseks
poliitilisteks parteideks, küll aga ühendab meid
ühine rahvus, kodumaa, ühine vietus. Nähts-
vasti aleneb see meie suurest individuaalusest
iga mees on omaette partei, see on meie ajaloo
traagika vanast ajast peale. Minu teada on
an ainuke moment meie ajaloo, kus eesti
rahvas oli ühe müra all, tundis ennast rahvus-

ühikuna, kuigi ka sel puhul ei puudunud diivo-
nantoil, ma mütslen siin esimest laulupühi 1869
isa Jannseni juhtimisel. Ootame igatusega
lahendust, see peab tulema; ka Teil on seal sõna
kaasa rääkida.

Geislingen elab praegu emigratooriumi lähel
all, ühed annavad näpijälgi, teised käivad
skriinimas, kulmandad kemisjanis, neljandad
aruvad laevale. See jutuaineks on emigratoorium.
Sihhiti oli siin informatsiooniks keesolek, kus SKO
erindaja pani südamele kõigile - emigreeruda nii
ruttu kui võimalik, sest SKO lõpetab oma hoolitsemise
kindlasti 30.6.50. Kahjuks ei ole kõigil võimalust
emigreerumiseks, nende hulka kuulub ka mina
oma kõrge vanuse tõttu. Paidest on emigreerunud
Remma, Normet, Preet ja veel palju teisi. -

Geislingen on mulle juba päris koduseks
muutunud, raskuseks siin on ajavaolu, et äärmiselt
raskelt on teenistust leida, ilma sellest aga ei saa
läbi. Kuid on kinni, ja kui mõni lahkub, siis on
kandidaadid juba valmis. Klaarasin siis ka
esimesest võimalusest kinni. Minu nennanaine
oli vallamajas karastavate jookide müüjaks,
tema läks Austraaliasse ja pärandas mulle
oma koha, nii siis on kuulipapaost saanud küttri-
papa, kustutan kaasmaalaste jann ja panen ka
suitsu suhu, kui omm veine ja nõuab kuivatamist.
Amet iseenerent on päris mõnus, tegemist on vähe,
ei ole ei pea- ega kondimurdmist, vaba aega kasu-
tan inglise keele õppimiseks. Palk on väike, kuid
riiki on see mulle suureks taks.

Jaanipäeval oli siin surmuaial pidulik mälestus-
margi avamine ühiselt mälestuseks meie surnud
kaasmaalastele. See toiming värskenas vanu haavu
ja nii kui kriipontas alla meie silmist traagikat.
1. juulil lahkus elavate hulgast M. Värberg. Tal oli
südamehaigus. - Südamlik tervitus Teile ja perekonnale.
Teie M. Uek